

• ГУМОРЕСКА

Життя на помилках

ВОДІЙ маршрутки повинен був загальмувати, а він навпаки – натиснув на газ. Ось так я до лікарні потрапив. Коли до тям прийшов, почав обурюватися. А мені кажуть:

– Ну, помилився чоловік, з ким не буває... Тим паче, він уперше за кермом. Вчиться тільки.

– Але чому на мені? – спитав я. – Чому не на інших?

– А чому б і не на тобі? Ти що, кращий за інших?

А й справді, подумав я, мабуть, така вже в мене доля. Бо вся моя біографія – суцільний навчальний процес, у якому я часто буваю наочним посібником, муляжем для практики, матеріалом для підвищення чийсь кваліфікації.

Гляньте на мене. Уважно подивіться. Бачите? Це в мене з того моменту, як я на світ появився. Я – це перший самостійний крок акушера. Він потім виправдовувався, що до мене жодного немовляти в руках не тримав.

А ось мій перший вихователь у дитячому садку – той у руках тримав усіх дітей старшої групи. Ми в нього і в їдальню, і в туалет тільки маршем ходили, і тільки з піснею. Я й досі, коли про їжу згадую, так на стройовий крок перехожу або маршову наспівую. Як мені потім розповіда-

ли, цього вихователя "важких" дітей за якусь провину звільнили з посади в колонії. Тож він, влаштувавшись у дитсадок, почав помилково пристосовувати свою дещо специфічну педагогіку до нас, нормальних дітей. У чому згодом гірко каявся. Каялися з часом і мої шкільні вчителі:

– Чому ми тебе вчили? Які знання прищеплювали?..

А бідний учитель історії! В дев'яностих роках минулого століття раптом з'ясувалось: все, що він раніше стверджував, треба було заперечувати, а все, до чого він закликав, належало засуджувати. Від сорому бідолаха вирішив податися в чоловічий монастир.

Але мене правильно зорієнтували: найліпший педагог – це життя. Я поїхав на ударну будову. Ішавив день і ніч, наближаючи соціалізм із людським лицем. Та, як потім виявилось, я не наближав його, а віддаляв. Через те, що будова була чистіше помилкою. Споруджувати треба було зовсім не те і зовсім в іншому місці.

Подальші пошуки щастя привели мене в науку. Подолавши тернистий і компромісний шлях, я нарешті захистив омріяну кандидатську дисертацію. Та найближчим часом виявилось, що основні мої наукові посилки

Словник-жартівник

НАКЛЕПНИК – БОНДАР.
НАОЧНІСТЬ – ОКУЛЯРИ.
НАСУПИТИСЬ – НАЇСТИСЯ СУПУ,
ОДИНИЦЯ – САМОТНЯ ЖІНКА.
ОШИЙНИК – КРАВЕЦЬ.
Богдан ЛАДАНАЙ.
Львівська обл.

помилкові. Як помилковий і весь напрямок інституту, в якому я працював. Ми активно займалися проблемами зрощення, а треба було – навпаки. Тож довелося перебудуватися, ставити, як це прийнято казати, все з голови на ноги.

Тільки стала наклеюватися докторська, як мене спіткала нова несподіванка. З'ясувалось, що осушення в даному регіоні – теж помилка. Головна, виходить, задача мого профілю – не заважати природним процесам.

Та нічого, заспокоїв я себе. Не один я такий. Он скільки помилок люди понаробляли – і нічого. Не в той степ магістралі прокладали. Не в той бік ріки повертали. І навіть вели народ не в тому напрямку...

А чому б мені теж так не жити? Ось тільки вийду з лікарні, куди оце потрапив через помилку недосвідченого водія. Ось тільки гіпс знімуть...

– Лікарю, – питаю у хірурга під час обходу, – скоро гіпс знімете?

– Буду знімати сьогодні, – каже він. – Річ у тім, що займався вашими переломами не вельми досвідчений ортопед. Помилився. Не в тій послідовності кістки склав. Так що доведеться мені їх знову ламати і знову складати.

– А у вас, вибачте, досвід у цьому ділі є? – поцікавився я.

– Поки що немає. Ви і будете моїм досвідом, – посміхнувся лікар.

Юрій ПРОКОПЕНКО.

Мал. Володимира ШКАРБАНА.

Іронізми

Вибори – надто серйозна річ, щоб довіряти їх електорату.

Колись черги в магазинах були тим, що зараз називають соціальними мережами в Інтернеті.

Тому, хто живе у темряві, легше нав'язати, що він бореться за світле майбутнє.

Допоки втрапиш на праведну путь, скільки доведеться погіршити! Якщо вожді поселяються в серцях трудящих, то це означає, що серця вже реквізовані.

До нас вже й золота орда колись приходила, а ми все ще бідні.

С'яв сім'я розбрату, а вважав себе хліборобом.

Відтоді, як Кожум'яка убив змія, скільки гадів у нас наплодилось!

Вдячного слухача можна знайти, лише заговоривши до самого себе. Коли оголошують війну палацам, миру не буває і в халупах.

Всього лише проста прибиральниця, а як вона запросто заходить до будь-якого кабінету!

Коли стоїш у черзі, чомусь не хочеться думати про крила.

Як часто у боротьбі за збереження біосфери чия-небудь сфера неодмінно виявиться скраю.

У пересічних творців оригінальні лише відбитки пальців.

Вони жили довго й щасливо, але так і не познайомилися.

Як тільки людина дізнається, чого вона варта, так відразу починає набивати собі ціну.

Краще за все в нашій країні налагоджено процес утилізації доходів населення.

("Українська афористика").

• І СМІХ І ГРІХ

Ефективне лікування

Дід Микита занедужав, Що й не мільйон білий світ:

Поперека ломить дуже –

Прихопив радикуліт.

Від хребта стріляє в ногу,

Спину тягне, хоч впади.

Треба йти по допомогу.

Хай рятують від біди.

Лікар хворого оглянув:

– Невелика то біда.

Вас на ноги враз поставити

Масажистка молода.

Ліг Микита на дивані.

Стогне, кречке. Ну й діла...

А дівчина, дуже гарна,

Терти спину почала.

Стала мацати за ногу,

Ніжно гладить, розтира.

І від дотику отого

Дід блаженно завмира.

Ох і рученьки в дівчини.

Що то значить – молода!

Лиш торкнулася до спини –

Біль відразу ж пропада.

Скільки баба дома терла,

Результату ж – ні гроша.

А оця лише торкнулась –

І співає вся душа.

Став, мов парубок, Микита:

Три десятки скинув літ.

От що значить – пригостити

Масажем радикуліт.

Василь КРАВЧУК.

Хмельницька обл.

Новини законодавства

На розгляд Верховної Ради внесено новий законопроект щодо посилення боротьби з корупцією. У ньому, зокрема, передбачено заборонити корупціонерам протягом п'яти років після відбуття покарання за корупцію знову займатися корупцією.

Корисна порада

Збираючись на хмільну вечірку з давніми приятелями, розкладіть диван. Повернувшись додому під ранок, ви зрозумієте, як мудро вивчили звечора.

Запитаннячка

Чи не забагато тих, хто, тримаючи камінь за пазухою, впливає зараз на поверхню? Про яку рівність можна говорити, коли навіть сонце гріє не низьке, а те, що високо піднялося?

Оголошення

"Зупинися мить! Зона митного контролю".
"Куплю квартиру або поверх поки що у вашому будинку. Тел. 44-08404247".

Мал. Руслана ДОЛЖЕНЦЯ.

Мал. Михайла ПАРЧЕНКА.

Народні усмішки

Перед урочистостями з нагоди вісімдесятиріччя святково одягнений ювіляр чепуриться перед дзеркалом. Поряд крутиться його онучка. Дідуся її запитують:

– Ну як, нормальний у мене вигляд?

– Ой, дідусю, у тебе такий класний вигляд! На всі сто!

Ревнива дружина допитується в чоловіка:

– Скажи мені чесно: які жінки тобі більше подобаються – розумні чи красиві?

– Ти знову за своє?! Скільки вже повторювати, що мені не подобаються ні ті, ні інші. Я тільки тебе люблю!

Мати каже лінивому сину:

– Щось холодно стало на вулиці. Встань та піди зачини двері на веранді!

– А якщо я зачину, то на вулиці стане тепліше?

Знай наших!

Інститут математики Національної академії наук України визнав, що в нас формула тарифів на комунальні послуги друга за складністю після теореми Ферма, яку вчені всього світу не могли довести понад 300 років.

• ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ – НІ

Дивний день

ЩЕ ЗРАНКУ Ковбасюк відчув неладне. Дружина чомусь привітно щebetала, приготувала дуже смачний сніданок і біля дверей навіть чмокнула у щоку.

"До чого б це?" – гадав Ковбасюк, ідучи на роботу. Аж раптом біля калюжі сріблястий "Мерседес" обляпав його з ніг до голови. Ковбасюк не встиг отямитись, як іномарка загальмувала і звідти вискочив водій-здоровань. Він мало не впав на коліна і почав вибачатися. А потім відвіз до фірми, де працював Ковбасюк.

У коридорі він зустрів директора, який замість традиційних зауважень по-приятельськи поплескав по плечу і майже півгодини розпитував про здоров'я, сім'ю, риболовлю. А насамкінець пообіцяв наступного тижня підвищити зарплатню. Ковбасюк відчув, як у нього почастішав пульс.

А коли під час обідньої перерви його колега Мурченко віддав борг трирічної давності, стало зовсім зле.

Увечері Ковбасюк зайшов до магазину, купив звичний набір продуктів, заплатив і – отетерів: зазвичай йому недодавали кількох монет здачі, а тут передали майже гривню.

Геть спантелений, ледве доплентався додому.

Увімкнувши телевізійні новини, Ковбасюк не повірив своїм очам і вухам: замість повідомлень про аварії, пожежі та вбивства диктор бадьоро інформував про стрімке поліпшення вітчизняної економіки. На іншому телеканалі показували олігарха Чучука, який повністю сплатив податки і подарував усі акції власних підприємств працівникам своїх заводів і фабрик. Приго-

ломшуючою була й новина про позбавлення народних депутатів недоторканності...

Приглушивши звук, Ковбасюк тремтятьми руками накапав валер'янки. Потім усівся в крісло і дистанційним пультом знов додав гучності. На телеекрані популярний синоптик якраз розповідав, що ще вранці Гриньвіцька обсерваторія зафіксувала неймовірні спалахи на Сонці й магнітні буревії, які впродовж усього дня суттєво впливали на психіку та поведінку людей і тварин. Дослухавши до кінця, Ковбасюк важко зітхнув: за словами синоптика, наступну подібну аномалію слід очікувати через десять років.

Уже вкладаючись у ліжку, Ковбасюк подумав: "І чого це такого дня треба чекати аж десять років? Хіба усе залежить тільки від спалахів на Сонці?"

Володимир ПАЛЬЦУН.
м. Львів.

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

